

Resum del llibre de lectura

Anne aquí...

S

élina és una xica originària d'Algèria i de pares Algerians viuen a França. En començar el batxiller es va decidir dir-se Anne en comptes de Sélima per a no sentir-se marginada. Anne té una bona companya de classe que li diuen Martine. Al carrer de ella viu un xic que és dos anys més, a eixe li diuen Djawed. A ella li cau fatal perquè ell i la seua colla sempre estan fent-ne de les seues, tampoc li cau bé per altres raons personals.

Quan Anne estava a l'institut, un company de ella que li deien Dominique es va acostar a ella i li va dir que una altra xica li havia dit que el seu nom sempre havia sigut Sélima. El seu amic Martine va alçar la veu i li va dir que a ell (Dominique) rés li importava. Anne va deixar passar la pregunta i no va contestar. De vegades Anne pensava en el seu país i es feia preguntes com ara, perquè els seus pares no li havien parlat molt del seu propi país, Algèria.

Djawed va veure a Anne i li va dir que la seua germana, Djamila, volia parlar amb ella. Djamila és una xica de disset anys. També és amiga íntima de Anne. Djamila li va dir a Anne que sa tia li havia dit a sa mare que ja li havia trobat un marit a Algèria, el seu país d'origen. Ella li va suplicar plorant a Anne que li ajudara però Anne no podia fer rés. Temps més tard, la tia de Djamila, va anar a *Pierrefont* per a endur-se-la a Algèria. Anne i Djamila es van despedir i Djamila li va donar una foto seua.

Passaren tres anys i Anne es va decidir dir-se Sélima de nou després d'haver estat orgullosa de la seua deserció de Anne. Djamila li va dir a Anne per telèfon que estava embarassada del seu segon fill. Laure, una companya de Anne la va convidar un dia a prendre una tassa de cafè al bar amb dos xics. Ella mai havia entrat a un bar amb ningú. En entrar al bar amb Laure va veure els dos xics que les esperaven; ells dos eren Dominique i Jean-Luc.

Al bar Anne es va fer una tassa de xocolata . molt prompte Anne va descobrir perquè l'havien convidat; l'havien convidat per a ajudar als dos xics a fer una enquesta sobre el racisme. Entre les conversacions interessants dels quatre joves, Dominique li va demanar disculpes a Anne sobre la discussió que va tenir fa tres anys amb ella sobre el seu nou nom.

Al dia següent Anne es va adonar que no deuria haver anat al bar perquè va fer la idiota. Ella va decidir no dinar i es va quedar al llit per veure si sa mare li feia cas, però no li va preguntar res. Al cap d'una estona va anar a buscar a Djawed per a parlar amb ell, però no el va trobar. Al tornar a casa va veure un xic jove que vivia al seu pis, ell era un immigrant Italià. Anne li va preguntar si volia ajudar-la a fer l'enquesta sobre el immigrants però ell es va negar.

A la vesprada del dia següent Anne es va enterar de que Djawed estava a l'hospital amb dos costelles trencades, després d'haver rebut un pallissa dels policies a una manifestació antiracista. Anne es va passar el dia al llit malalta i Martine va anar a visitar-la. Martine li va dir que es pensava que Anne havia dit que estava malalta per tal de no fer l'enquesta però no era això.

A Anne li van contar que a la manifestació, els polis, van llançar una bomba, Djawed va caure al terra i els mateixos *polis* l'apallissaren. La manifestació havia sigut molt ràpida i sense avisar degut als insults racistes, per haver posat una bomba en un cafè àrab i per moltes altres raons convinents. A *Pierrefont* hi havia un delinquent àrab que li deien Beladj i per la seua culpa feien eixa sèrie de coses els racistes perquè per la seua culpa ho pagaven tots els àrabs.

Anne s'en tornava cap al seu país d'origen. Ella li va dir a sa mare que volia deixar-se els estudis per a posar-se a treballar. Anne va anar a visitar a Djawed a l'hospital i li va dur una carta. En obrir-la va descobrir una denúncia. Per una altra banda, el germà de Anne, Larbi, li havia pagat el bitllet d'avió per a anar a passar la Pasqua a Algèria.

...Sélima allà

Sélima ja s'havia enlairat. Mentre estava a l'avió ella pensava com podria ser de bonic Algèria. Quan va arribar, la va rebre el seu oncle Ferhat, Akila, el seu cosí Kamel i sa tia Zara. Sa tia li va dir que tenia molta sort d'haver viscut a França en un barri àrab. Aleshores Sélima va pensar que no deuria haver-se canviat el nom de Sélima a Anne perquè vivia en un barri àrab.

Un dia Sélima i la seua família es vestiren tradicionalment. Després Lalla Setti, una parent seua, li va demanar que li contara com era la seua vida a França. De cop i volta Sélima s'enrecordà de que sa mare li va dir que contara només les coses bones i no contara la seua pobresa perquè pensarien que han anat a França i han fracassat. Sélima els va contar coses meravelloses que no tenia, però ho havia vist com ara el microones, la planxa, la rentadora i altres electrodomèstics curiosos per a ells.

Sélima es va adonar de que alguna cosa no quadrava en aquella família. A la nit Leïla va anar a la seua habitació i li va dir que tornara a França; li ho va dir amb por. Sélima li va demanar un miler de vegades al seu cosí Kamel que volia anar a passejar pels carrers. Ell li va dir que sí però a l'oncle de Sélima no li semblava bona idea perquè la gent podria pensar que estan promesos.

Sélima se n'anà al mercat i va veure una zona on deia BANYES PÚBLICS. Quan ella ja estava quasi dins la sala una dona vella la va agafar pel braç i li va dir que no deuria anar sola pel carrer i sense el vel. La dona vella li va fer un favor. Després la va entrar als banys amb ella i allí es van quedar.

Sélima va veure a Kamel en els seus amics. Ella li va dir que volia que li els presentara. Tots van anar a un cafè. Kamel li va dir a Sélima que son tio quasi va trucar a la policia quan es va adonar de que se'n havia anat. Després Sélima li va dir que ella havia anat a Alger per conèixer el país i no la família. També li va dir que ella no podia explicar-los amb certesa el perquè d'algunes coses de Anne i Sélima.

3er E.S.O